

[BRAKOWNICZKA *sb f*

N sg brakownicza.

Sł stp, Cn brak.

Ta, która wybiera:

W przen: Ale y wíflech rzeczy Pan vmiłował ią [*Mądrość*]: bo náuczycielką iest wiadomości Bożey/
y brákownicżká [*electrix*] ípraw iego. *Leop Sap 8/4 (Linde)*.

KN